

dette Sted Ønsket om, at den, der skulde tvinges i disse haarde Tider til at gaa fra sin Ejendom, skulde have Lov til at gaa derfra som en gældfri Mand, at al hans Gæld altsaa skulde kvitteres. Det tror jeg ikke, man kan gennemføre som almindelig Regel, men vi stiller her Forslag om en Foranstaltning, som vil føre til, at han vil komme til at gaa fra sin Ejendom med den mindst mulige Gældsbyrde, og hvis Likvidationen lykkes godt, vil han ogsaa i enkelte Tilfælde kunne slippe derfra helt uden Gæld.

Naar det ikke lykkes at gennemføre den hurtige Akkord efter §§ 6—8, maa man gaa til den egentlige Tvangsakkord, og Reglerne fra Loven af 1905 er optaget i det foreliggende Lovforslag med de for øvrigt ikke faa Ændringer, som er nødvendige for at gennemføre den Linie og den Tankegang, der ligger til Grund for det til Behandling værende Lovforslag. Der er den Forandring fra Loven om Tvangsakkord, at den Debitor, som søger en saadan Akkord, efter det foreliggende Lovforslag straks faar Fred for sine Kreditorer, saa snart han har fremsat Begæring om Tvangsakkord, saaledes at han ikke længere kan være Genstand for Retsforfølgning fra de enkelte Kreditors Side.

Endvidere er der Regler om, at han kan faa Hjælp fra dansk Krisehypotekfond og fra Laanekassen. Meningen med disse Laan er at give den dygtige Landmand en Chance for at arbejde sig fremad og op igen, og derfor foreslaar vi i § 76, at de, der laaner i denne Krisehypotekfond, ikke skal være solidarisk forpligtede. Hvis de skulde være solidarisk forpligtede, vilde Hjælpen ofte blive af en meget tvivlsom Beskaffenhed, thi den dygtige, energiske og økonomiske, som havde faaet Hjælp af en saadan Fond, vilde kunne blive draget ned igen og hindret og hemmet, ja, blive slaaet ned i sine Forsøg paa at arbejde sig op af Folk, der var mindre pligttopfyldende end han selv. Derfor vil vi ikke have Solidaritet paa dette Punkt, den dygtige skal, som sagt, have sin Chance. Den Chance, han skal have, skal være den, at han faar en Chance for at bevare Hjem og Bedrift for sig selv og sin Familie, og derfor foreslaar vi ogsaa i § 81, at Laanene forfalder ved Ejerskifte. Det skal ikke være en Fordel, han har faaet, som han kan bevare, naar han gaar fra Ejendommen, det skal ikke være en Hjælp til *Personen*, det skal være en Hjælp til *Familiefaderen* og Ejendomsbesidderen til at kunne frelse sin Familie fra økonomisk Ruin og bringe sin Ejendom i god, økonomisk og forsvarlig

Drift. Hvis man spørger, om disse Obligationer kan faa en ordentlig Kurs, naar Laantagerne ikke er solidarisk forpligtede, maa jeg være af den Mening, at Solidaritet mellem Folk, som skal laane op til den yderste Værdi af deres Ejendom, ikke kan spille en saa overordentlig Rolle. Efter Lovforslaget gøres der meget for, at disse Obligationer kan blive afsat til en ordentlig Kurs. For det første skal der forhandles med Kreditorerne om en Fordeling af Obligationerne mellem dem, og det vil Kreditorerne godt kunne være tjent med, de faar derved et 5 pCt.s Papir, som de roligt kan have liggende, og som de faar deres Renter af. De faar derigennem, hvad der tilkommer dem, for hvis disse Foranstaltninger i det hele hjælper godt, fordi Krisen inden alt for lang Tids Forløb bliver mindre haard, end den er nu, vil disse Debitorer kunne frelses over paa et økonomisk godt og sundt Grundlag, og saa vil disse Obligationer blive deres Paaalydende værd. Hvis derimod Landbrugs-krisen bliver haardere og haardere og varer længe, og hvis der efter den Krise, som nu er forvoldt ved Kronestigningen, følger en Krise, der forvoldes ved, at der Verden over bliver et betydeligt Prisfald paa Landbrugsprodukter, saa vil denne Krise blive haardere end den, vi har nu, og under saadanne Forhold vil vel disse Obligationer ikke blive saa overordentlig meget værd, men saa maa man ogsaa huske paa, at i saa Fald vilde disse Kreditorer som oftest slet ingenting have faaet.

Der gives desuden Regler om, at disse Obligationer kan anvendes til at betale Skatterestancer og Skat i det første Aar, og ogsaa Kommunerne kan hjælpe paa en Maade efter § 92, og endelig skal Kongeriget Danmarks Hypotekbank ifølge § 93 have Adgang til at opkøbe disse Obligationer for at holde dem i en ordentlig Kurs. Endvidere vil jo Regelen om, at Laanene skal indfries ved Ejerskifte, altsaa naar der indtræder Dødsfald og lignende, medføre, at der bliver Efterspørgsel efter disse Obligationer til Indfrielse af Laan, og dette vil ogsaa støtte deres Kurs noget.

I § 97 foreskrives, at Laanekassens Rente ikke skal være mere end 4 pCt., og endvidere at Laanet normalt ikke skal kunne overstige 4 000 Kr. Dette peger paa, hvor det er, man mest tænker sig at hjælpe gennem dette Lovforslag, nemlig paa de Steder, hvor nogle faa Tusinde Kroner er mange Penge; det er de for en almindelig Gaardmand, der faar en Akkord med sine Kreditorer, og som saa roligt kan fortsætte sin Virksomhed,